

12. svatá vánoční noc

5. ledna

LEDEN 2025 – LISTOPAD 2026

Při pohledu na minulost projdete nyní pozpátku **uplynulý měsíc LEDEN 2025** od konce, pozpátku.

Při pohledu na budoucnost souvisí tato vánoční meditace s tvořením obrazů pro měsíc **LISTOPAD 2026**.

** Nezapomeňte si poznamenat, jaké bylo tento den a noc počasí!*

VLOŽTE DNES NOVÉ SEMÍNKO K VYKLÍČENÍ

** Poznámka o lunárním vlivu:*

Dnešní 12. sváteční den, 5. 1. Měsíc stále zůstává ve znamení LVA.

Ubývající Měsíc (po úplňku) pomáhá propustit z vědomí starou minulost, nespolehat se na to, co proběhlo během úplňku.

Z duchovního pohledu je to období, kdy můžete:

- *uvolnit staré (poznané) perfekcionismy*
- *odložit masky*
- *nechat odejít to, co už není vaše pravda*

...což neznamená zapomenutí, ale přijmout.

Měsíc ve Lvu vybízí k oslavě srdce a authenticity:

- *vyjadřovat sebe s hrdotí a bez omluv*
- *vysílat světlo tam, kde si o to říká tělo nebo okolnosti*
- *nechat vstoupit do života to, co rezonuje s vaším srdcem*

Srdce je jako kompas

Z astrologické a lunární perspektivy může 5. leden symbolicky znamenat, abyste udělali „místo pravdě v srdci - a zbytek se sám vyjasní.“

Není to o chvilkové radosti, ale o přijetí své vnitřní pravdy a její jemné manifestaci ve světě.

...

A víte co?

Dnes je ideální den na upečení chleba – chléb jako symbol DOBRA.

Takže meditace je požehnáním. Určitě vám navodí vnitřní klid.

Klidně si ji opakujte vícekrát.

Téma dne: den milosrdenství

„Noc zázraků.“

Dnes je mimořádný den.

Dnes je možné, podobně jako ve dni „neviňátek“, udělat to, co se vám v předcházejících dnech nepodařilo.

Udělejte si čas a nechejte před svým zrakem defilovat **posledních 12 dnů a nocí**.

Pozornost:

- Co nedopadlo právě dobře?
- Jaká znamení vás neuspokojila?
- Co vás v uplynulých dnech zarmoutilo?
 - Co naopak dopadlo velmi dobře?
 - Jaké skutečnosti vás velmi potěšily?
 - Jaký zážitek, skutečnost nebo uvědomění bylo zdrojem radosti a pocitu štěstí?

Zapište si vše.

Tento den využijte k tomu, abyste se připravili na nadcházející noc, která přinese **zvláštní požehnání a zázrak**.

Noc zázraků – Noc Tříkrálová (někdy nazývána též noc Perchtina)

Zvyky v noci zázraků:

Připravuje se Tříkrálové mléko, ze kterého se peče koláč pro příští den.
To má přinést požehnání pro celý rok

Vykuřují se klobouky a jiné pokrývky hlavy
Přináší to jasnou mysl
Pomáhá od bolestí hlavy

Žehnají se a energeticky nabíjejí magické a rituální předměty

Posvěcují se:

Voda

Sůl

Křída (i jiné)

Pro ochranu a dodání síly

Proti zlým bytostem

Voda načerpaná o půlnoci u pramene má velkou žehnací sílu a léčivou moc

O půlnoci můžete na nebi spatřit trojhvězdi
Tím se vám vyplní přání

Říká se, že této noci není radno vycházet ven, protože se spolčují tři nebezpečné síly (chtějí v kosmickém vědomí zabránit královské síle světla)

Tříkrálový vítr má léčivou moc a přináší zdraví do domu
Mají se otevřít okna a dveře

Existuje zvyk – v noci před svátkem Tří králů:

Říci něco do krbu – aby do domu neuhodil blesk

Například: „Čekáme na tři svaté krále. Nepřijdou-li dnes, objeví se zítra.“

Sny této noci se vyplní.

Neznamená to, že doslovně, nejsou to žádné scénáře. Upozorňují na kvalitu života, směr, nevěstí žádnou konkrétní formu.

Nicméně:

- **nejsou náhodné**
- a nejsou ani „věštby“

Jsou to **obrazy vztahu člověka k jeho budoucnosti**.

Sen neukazuje, co se stane, ale jakým způsobem se budete k životu vztahovat.

Například:

- sen o ztrátě – téma opuštění, změny, uvolnění
- sen o cestě – vnitřní pohyb, přechod, zrání
- sen o dítěti – nový impuls, ne nutně dítě

Proč právě tato noc (z 5. ledna na 6.)

V duchovní symbolice svatých nocí je možné vnímat:

- 4. leden = poznání Světla v sobě
- **5. leden = poznání pravdivosti v sobě**
- 6. leden = zjevení / vidění / jasné poznání (nezpochybnitelné)

Zůstane ve vás jen to, co je skutečně podstatné.

Proto sny této noci bývají jednoduché, někdy až „obyčejné“, ale **velmi přesné v pocitu**.

Proč si je lidé zapisovali?

- aby si všimli, **co se v nich opakuje**
- aby poznali, kam je jejich duše táhne – **jaký je jejich směr života**
- aby zachytili **tón roku**, ne jeho děj

To je starý, velmi moudrý zvyk.

5. leden

je dnem tichého nahlížení na pravdivost vlastního života.

Nemám na mysli ověřování pravdivosti myšlenek, protože to není dost možné.
Ale **pocitové vnímání pravdivosti vlastního životního, vnitřního postoje.**

Včera (4. leden) **jsme měli možnost poznat, zda** opravdu jsme schopni zůstat věrní vnitřnímu světlu, i když už ho necítíme tak jasně.
Zda opravdu dokážeme z poznání vytvořit vlastní **životní postoj**, nejenom zážitek.

Dnes (5. leden) se nás ptá:

„Co je pravdivým impulsem tvého konání (slova, myšlenky, činy), zejména když se nikdo nedívá?“

V těchto dnech se:

- duchovní svět nijak neuzavírá
- ale už nepřináší tak silné a nové impulzy, jako tomu bylo v prosinci (advent i Vánoce)

To, co k člověku mělo přijít, už přišlo.

- zůstává jen to, co je vnitřně pravdivé
- všechno naučené, přejaté nebo chtěné začíná vyprchávat – pokud se neproměnilo ve vnitřní postoj – v hluboké přesvědčení

Neděje se to nijak násilně, ale přirozeně.

Hlavní duchovní kvalita dnešního dne ukazuje rozdíl mezi:

- „chci to mít“
- a „jsem připravena tím být“

5. leden je den vnitřní poctivosti.

Právě proto je **tento den velmi cenný**: poznáte vnitřně to, co ve vás zůstává, když není ničím a nikým podporováno – a **to je to pravé.**

Můžete v sobě zažít pocit Pravdy (s velkým P) bez jakékoliv opory či podpory.

To je **velká pomoc pro nastávající dobu velké transformace**, kdy budeme potřebovat opravdu silně, především vědomě, stát na vlastních „nohách“ vlastního životního, postoje (přesvědčení).

Pravdivost našeho životního postoje či přesvědčení nám nebude schvalovat nikdo zvenčí, možná se bude lišit od postojů, názorů a přesvědčení našich blízkých, ale i přesto, nebo právě proto si svou vnitřní poctivost potřebujeme udržet.

Abychom si ji mohli udržet a abychom mohli stát v tomto světě pevně, potřebujeme si tuhle vnitřní poctivost sami v sobě, hlavně pro sebe, **poznat.**

Takové poznání má velmi mocný vztah k celému nastávajícímu roku.

Poznání vlastní vnitřní poctivosti (pravdivosti) se v průběhu roku stane ohromným **vnitřním kompasem**.

Nejedná se o žádný plán ani cíl nějaké životní cesty, ale klidnou sílu, která pomáhá v životní **orientaci**.

Tohle poznání vám bude nápomocno ve všech rozhodujících chvílích v dalším období.

Dnešní den napovídá:

Neptej se, co máš dělat.

Všímej si ale, co se samo udrží ve tvé pozornosti.

To je tvůj směr.

Prakticky:

- méně mluvit
- nesdílet s ostatními hned či předčasně svoje vnitřní vhledy
- nechat v sobě dozrát ticho, obrazy, inspirace...

Pozornost

Buďte pozorní – a to opravdu nejen dneska, ale neustále, víc a víc k tomu:

- co se vám děje opakovaně
 - ptejte se „proč“
- jaké situace se k vám vracejí
 - ptejte se „proč“
- jaké jsou vaše reakce
 - ptejte se „jak“ je mohu změnit
 - nebo „co“ mohu udělat jinak
- co se vytrácí z vašeho života
 - ptejte se „proč“
- co vás vnitřně drží, dodává sílu, i když se o to nesnažíte
 - ptejte se „čím to je“

Všechny odpovědi jsou zprávou o vaší síle, kráse, duši...

Všechny poctivé a pravdivé odpovědi jsou zdrojem proměny a napojení na vyšší duchovní svět.

Vánoce jsou magickým mystériem, darem pro probuzení našeho vědomí do světa.

Už jsem psala dříve, že určitě všichni znáte atmosféru novoročních dnů, kdy jakoby mávnutím kouzelného proutku se ztratí kouzlo Vánoc, na ulicích nalézáme pohozené „mrtvolky“ **vánočních stromečků**, rozlévá se stesk po Vánocích, po té kráse a radosti, a všechno je najednou jakoby pryč.

Rozbíhá se nový pracovní týden, měsíc, celý rok.

Archanděl Gabriel, patron Vánoc, však vzkazuje: „*Nic nezmizelo, nic není pryč, **nesete ve vědomí** to, co se o Vánocích zrodilo – Světlo.*“

*V největší temnotě se zrodilo a prosí o vaši bdělou a vědomou pozornost.
Neopouštějte jej...*

Je to podobné, jako by maminka opustila své dítě po jeho narození. Hrůza pomyslet. A tohle se děje rok co rok (neříkám, že u všech) – lidé prožijí Vánoce v plné radosti, vnímají magii nového zrození (neříkám, že všichni) a po Novém roce jako by se po všem zem slehla a vědomí člověka opouští vědomí Světla (neříkám, že u všech).

Tak. A **tohle se po nás žádá: abychom o Světlo pečovali**. Není to nic náročného – jen vědomá pozornost ke světlu, které v sobě nosíme. Jako k miminku.

I takový bude celý rok 2026, a konečně takový by měl být celý náš život – je stále **prosbou, abychom pečovali o Světlo**. Abychom nezapomněli ve svém vědomí na duchovní spojení.

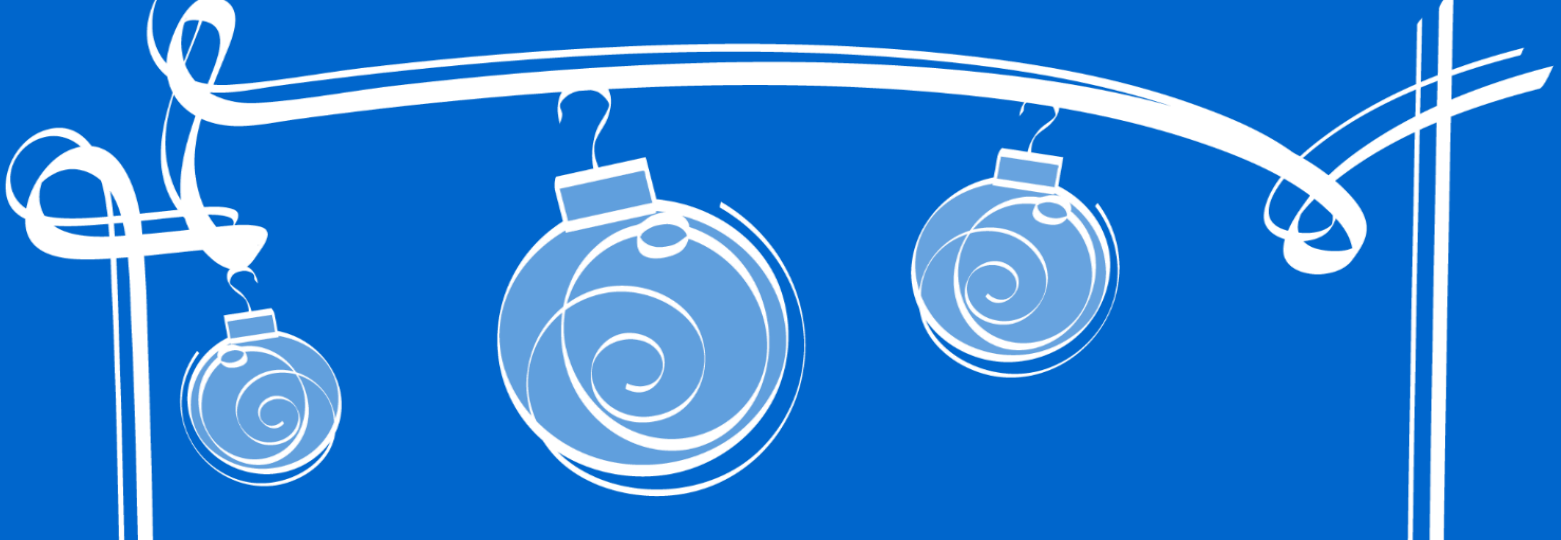
V letošním roce bude Zemi vládnout energie planety **Merkur**.

A to souvisí s komunikací.

Právě naše/vaše vnitřní světlo je kompasem pro duchovní průvodce, kteří se podle toho orientují.

A v tomto roce (2026) budou více a snadněji (a velmi rádi) navazovat s námi/vámi kontakt.

A konečně – čeká nás celoroční putování **12 ctnostmi**, které jsou branami do duchovního světa, takže to nám celou situaci ohromně usnadní.

Neztrácejte trpělivost, je-li potřeba něco hluboce „opravit“.

Trpělivost je dobrou **alternativou k neklidu či nedočkavosti** – za ní se často schovává hněv i strach – z toho, že nemáme, co bychom chtěli, že se neděje to, co bychom chtěli, aby se dělo, a tento neklid pokračuje do obviňování, kritiky a soudů, a je úplně jedno, jestli obviňujeme sebe nebo druhé.

Obojí je hříšně nedobré.

Trpělivost nad zlato, ale pospíchat můžete, to jo.

Pospíchat *poo-maa-luu* je ideální. (Vyzkoušejte někdy, mně to moc baví – je to jeden z ověřených zázraků.)

**Svoje přesvědčení a víru můžeme vnímat
jako vstupní data, program, který vytváří
opakující se vzorce životní reality.
Jako počítač.**

Pokud skutečně vesmír funguje v rytmu **opakujících se vzorců**, rytmem (přírody), duchů času, archandělů, Boha..., pak k pochopení tak obrovských forem stačí pochopit ty malé, ze kterých je stvořen...

Trpělivost je prostá pozornost.

A v pozornosti je ukryté vše, co hledáme.

Užívejte si tedy pozornosti k přítomnosti, ke svému dechu, k poznávání v plné síle a klidu.

Jen v „klidu“, protože ne vždy musí člověk při trpělivém poznávání pocítit radost. Někdy to může být i bolestné poznání. Ale tak či tak, stačí pomyslet na slovo „klid“ a uvědomit si svůj dech, který je vzduchem, a bolestné poznání se stane radostným poznáním.

Vzduch je plný Boha.

Nebo ne? Nebo je Bůh, pokud připouštíte, že je, někde za mraky? Schovaný? A má ten vzduch nějakou mezeru? Díru? Jsme od něj oddělení? Snad jen kůží, která odděluje vše vnitřní od vnějšího.

Když se člověk učí **trpělivosti**, není možné, aby si nevšímal vlastní pozornosti. Trpělivost nemusí být něco těžce vydolovaného ze životních zkoušek.

Trpělivost může člověk vnímat jako součást vzduchu, dechu, něčeho, čím je obklopen a současně to je i uvnitř.

Jako v **přírodě** – ta žije pomalu, klidně, nikam nespěchá, všechno stihne... a ani člověku nejchytřejšímu se nepodaří v ní cokoli uspěchat. Zkuste vydolovat z kukly motýla dřív, než v plné trpělivosti přírody uzraje? Zahyne.

Bez trpělivosti (za)hyneme.

Nyní už možná začínáte tušit, že se spojujete se silou moudrosti.

Že se s ní spojujete **VĚDOMĚ**.

Kratičké připomenutí z PŘEDEŠLÝCH DNŮ:

Myslíte na dobré?

Pokud ano, je to dobré. Je to dobrý magnet pro následující realitu.

Jak se cítíte?

Je to otázka rozhodnutí! Nikoliv okolností.

(Opravdu se na mne za tohle tvrzení nehněváte? Tak to moc děkuji.)

Pozorností se stáváme sami **účastníky děje**, který pozorujeme.

Jsme v něm, ve vzduchu, v duchu, v myšlence, v pocitu, v realitě...

Pocity nejsou odděleny od těla.

* *Inspirace Steinerovou filosofií:*

Ne náhodu jsou Vánoce vloženy v rytmu roku do období zimního slunovratu, kdy fyzické slunce se odvrací od života v největší míře. V takové míře (*neumím posoudit velikost, ale cítím největší možnou intenzitu*) působí vnitřní slunce nejen v člověku, ale v celé zemi.

V té době se rodí dítě – Ježíšek – Vánoce – Kristus – Světlo.

Duchovní účinky Slunce se v každém člověku rozlévají prostřednictvím **srdce** do celého organismu, ale v době, kdy žena nosí v sobě děťátko, jsou sluneční síly soustředěny na utváření budoucího člověka.

V hlubině mateřského těla tedy dozrával plod, požehnaný v létě nejvyšší intenzitou Slunce a Světla – nový, čistý život, takový, který byl původně u Boha, a o Vánocích je vydán světu.

Co dodat?

Říká se, že i na počátku vývoje lidstva se oplodňování, řízené tehdy z center mysterií, dělo v jedné době roku tak, aby zrození bylo načasováno do doby zimního slunovratu. Co se událo v kosmických souvislostech, událo se před dvěma tisíciletími i na Zemi.

Gabriel, který zvěstoval Marii, že porodí syna, je **obrazem čistoty**, nevinnosti (*ve výtvarném umění zobrazován většinou, jak drží v ruce květ lilie, symbol čistoty*).

Archanděl Gabriel vdechuje zemi i duši člověka **čistotu lidství**.

Zvěstoval světu, že když se na Zemi objevilo lidské fyzické tělo, byla do embrya které se v něm bude stále více a více probouzet, k vládě moudrosti, dobra, světla... vložena **jiskra boží**.

Žena přijala pod své srdce duchovní síly slunce, ty pomáhaly dítěti růst, a tak zraje světlo v člověku.

Pak se narodí **dítě – samo je světlem**, pak se probudí spící pastýři, a nakonec i moudrost královská, která přijímá skrz korunu duchovní impulsy a s vděčností za takové bohatství přináší světu své dary (Symbolické v této kosmické události.)

** Symboly mají vážně svůj velký význam – nebojte se jich, nakreslete si je...*

Archanděl Gabriel tedy přináší člověku zvěst, že **nikde na světě** nenalezneme nic z toho, co potřebujeme, po čem toužíme, ale že **ze svého těla**, které má srdce a v srdci slunce, božskou jiskru, zlato, (dokonce i věda potvrzuje, že fyziologicky jsou v srdci obsaženy prvky zlata – Au) **můžeme to vše**, co potřebujeme, realizovat, zrodit, žít...

Jak?

Tak, jak vás napadne!

NECHEJTE SE VÉST.

Jako Luna odráží světlo Slunce, přináší i Gabriel sílu Slunce, kterou zvěstuje Marii, lidské duši, o vánoční noci. To je zobrazením souběžného děje – všechny pozemské duše jsou v jistém smyslu buňkami duše Země, rozlitými kapkami téhož moře citového života.

Ve svém fyzickém těle nosíme srdce a v něm Slunce duchovní. A jako fyzické slunce, jako „boží sluneční Dítě“ můžeme i my rozdávat ve prospěch světa to, co umíme, co můžeme, co chceme.

Dokonce svobodně. Nikdo a nic nás k tomu nenutí.

Velká kosmická událost vánočního narození světla Kristova je stále a bez ustání pro člověka obrazem příležitosti, možnosti, že **uprostřed** tohoto kosmického **vánočního dění** se začíná vynořovat **nový, tichý vánoční obraz**: zrození božského dítěte v nitru člověka.

Velká vánoční událost je stále a bez ustání **pro člověka** obrazem **příležitosti, možnosti**, že **uprostřed** tohoto **pozemského běsnění**, neporozumění a všeho jiného, než dobrého, je možné zrození světlého **porozumění uvnitř sebe**, v mysli, pocitu, duši, v těle.

Tato vnitřní událost může sice nastat kdykoli během roku, otevřeli se člověk dotyku ducha, ale **nikdy pro ni nejsou okolnosti tak příznivé jako nyní**, pod otevřenými nebesy kosmických Vánoc.

Představujte si, že **TO světlo**, ve kterém se ocitáte, **TA moudrá a léčivá energie, prostě jenom JE.**

– nemusíte jej nikde dolovat, nikde se ho dovolávat, složitě hledat ... jen si dovoluňte připustit, že prostě JE – nechejte ho rozlévat **uvnitř sebe, okolo sebe**, nebo si do něj vstupujte, vše je možné.

Tvořte.

Vláda Archanděla RAFAELA (Merkur) vám bude nápomocna.

Právě nyní se v této světlé moudrosti ocitáte.

V realitě budou možná okolnosti jiné, než ve vašem obraze, ale je velmi **pravděpodobně, že pocit, který jste si stvořili, který jste skutečně ve fyzickém těle zažili a který jste vložili** do sebe i do nebe, do časoprostoru **LISTOPADU MINULÉHO ROKU** budete zažívat.

Poděkujte v každé meditaci a vyslovte ochrannou větu –
„Kéž se toto nebo cokoliv jiného, lepšího děje ku prospěchu mému i všech zúčastněných.“

Poznamenejte si vše!

a zakreslete do Lemniskáty...

Kromě **obrázků v lemniskátě** si můžete zapsat do vašeho **speciálního zápisníku** další různé asociace a myšlenky., zejména konkrétní události, které se tento den odehrály. Důležité je k tomu poznamenat si **POCIT, jaký jste při tom měli.**

A ponechejte si v zápisníku **kousek volného místa**, abyste mohli zapisovat **skutečnosti v období LISTOPADU.**

A pak pozorovat, resp. porovnávat svou vizi se skutečností.

- všimněte si, **zda se něco opakuje (to může být důležitý vnitřní vzkaz)**
- zda je něco extrémně odlišné
- nebo naopak velmi podobné
- zda cítíte nějaké AHA momenty
- a hlavně:

JAKÝ jste měli POCIT

Všechno si poznačte.

Vytvořili jste ty nejnádhernější obrazy nového **měsíce LISTOPAD.**

Pokud vás kdykoliv napadne něco na nich upravit a vylepšit, kdykoliv můžete vstoupit do vašeho stvořeného obrazu a cokoliv změnit.

Nadechnout do sebe a **vydechnout** do prostoru.

Nádech = **přijímání**

Výdech = **darování** krásy do věčnosti

Tak prosté.

NIC NEMUSÍTE!
ALE VŠECHNO MŮŽETE!

Přeji vám štědrý a laskavý každý den i noc.

PRÁVĚ TEĎ ZAŽÍVÁTE KRÁSNÝ POCIT.
Ten pocit je magnetem pro budoucí realitu.

*S vděčností a láskou
Yvell*